

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421203388
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4421203388.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: D. M. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa matky: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, O. nad L., a otca: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, S., o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/5/2022-147 zo dňa 4. októbra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/80/2017-41 zo dňa 06.06.2017 v časti o výške výživného na maloleté dieťa: D. M. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že výživné zvýšil zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne, počnúc od 27.07.2021 (výrok I.). Zároveň rozhodol, že zročné výživné za obdobie od 27.07.2021 do 04.10.2022 v sume 708,06 eura je otec povinný splácať v mesačných splátkach v sume 30,- eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod stratou výhody splátok, počnúc od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 78 ods. 1, ods. 3, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej ako „Zákon o rodine“), ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na návrh matky, ktorým sa domáhala zvýšenia výživného na maloleté dieťa z dôvodu, že od posledného rozhodovania o výživnom sa zvýšili náklady na maloleté dieťa a to konkrétne náklady na zdravotnú starostlivosť, nakoľko potrebuje strojček na zuby v sume 150,- eur, a výmena gumičiek na strojčeku v sume 30,- eur mesačne, šampón proti lupinám v sume 14,- eur mesačne, hygienické potreby v sume 20,- eur mesačne, paušál v sume 20,- eur mesačne, pričom matka je nezamestnaná a poberá prídavky na dve maloleté deti a má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému N. I., nar. XX.XX.XXXX, na ktorého jeho otec prispieva výživným vo výške 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie konštatoval, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ako aj na strane rodičov. Zmena pomerov na strane maloletého dieťaťa spočíva v tom, že jeho odôvodnené potreby sa v súvislosti s navštevovaním základnej školy a veku zvýšili a to náklady na oblečenie, stravu, obuv, školské pomôcky, ako aj mimoriadne potreby. Matka je nezamestnaná od 20.04.2021 a vedená na úrade práce. Poberá opakovaný príspevok náhradného rodiča v sume 194,20 eura mesačne a prídavok na tri maloleté deti v sume 76,50 eura mesačne, ďalej dostáva výživné vo výške 130,- eur mesačne na maloletú Evelin a vo výške 150,- eur na maloletého N., ktorý jej bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti. Matka si privyrába brigádami dva až trikrát

do týždňa v sume 70,- eur, pričom nemá žiadny hnuteľný a nehnuteľný majetok a okrem uvedených vyživovacích povinností ďalšiu nemá. K pomerom otca uviedol, že je nezamestnaný, od 24.05.2022 evidovaný na úrade práce, nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, má príjem z brigád (občas pracuje na stavbách) približne 200-350 eur mesačne, nemá žiadny hnuteľný ani nehnuteľný majetok, býva v rodičovskom dome s bratom, na chod domácnosti naposledy prispel sumou 70,- eur, ďalšia vyživovacia povinnosť mu nepribudla, na jeho majetok bol vyhlásený konkurz a bol oddĺžený. Poukázal na to, že rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/80/2017-41 zo dňa 06.06.2017 bola schválená rodičovská dohoda, ktorou sa zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 14P/314/2014 zo dňa 24.02.2015 tak, že sa vyživovacia povinnosť otca zvýšila zo sumy 100,- eur na sumu 130,- eur mesačne od 01.06.2017. Konštatoval, že potreby maloletého dieťaťa sa od posledného rozhodovania o výživnom v roku 2017 podstatne zvýšili na oblečenie, stravu, obuv, školské pomôcky a hygienické potreby. Ďalej dôvodil, že otcovi nič nebráni v tom, aby si našiel zamestnanie, keďže si aj príležitostne privyrába. Zároveň si otec môže doplniť základné vzdelanie kurzom a tým zvýšiť svoju šancu zamestnať sa. Konštatoval, že otec sa k svojej jedinej vyživovacej povinnosti stavia veľmi nezodpovedne. Podľa názoru súdu prvej inštancie môže otec prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 180,- eur mesačne bez ohrozenia vlastnej výživy a to aj s poukazom na zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, podľa ktorého životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu činí od 01.07.2022 činí 234,42 eura mesačne. Pokiaľ by sa otec zamestnal, mohol by dosahovať čistý mesačný príjem aspoň v sume 526,- eur, z ktorej ak zaplatí výživné 180,- eur a zročné výživné v sume 30,- eur, zostane mu 316,- eur, čo je o 81,58 eura viac ako činí suma životného minima. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ otec bude platiť výživné v sume 180,- eur mesačne a matka tiež prispieje po zohľadnení každodennej starostlivosti minimálne 1/3 výšky výživného zo strany otca, po pripočítaní rodinných prídavkov budú pokryté odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Na základe uvedeného dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa je dôvodný. K zročnému výživnému súd prvej inštancie uviedol, že od podania návrhu dňa 27.07.2021 vznikol otcovi nedoplatok za obdobie od 27.07.2021 do 04.10.2022 v sume 708,06 eura, ktorú mu umožnil splácať po 30,- eur mesačne. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním otec, v ktorom dôvodil, že súd prvej inštancie mu neumožnil predložiť všetky dôkazy o jeho vzťahu k maloletému dieťaťu. Uviedol, že maloleté dieťa v rámci svojich finančných možností brával na rôzne podujatia, kupoval mu oblečenie, topánky a rôzne školské potreby.

4. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že návrh na zvýšenie výživného považuje za opodstatnený a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

5. Matka sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP § 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie matky nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

7. Podľa § 387 odsek 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa § 387 odsek 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Keďže odvolací súd dospel k tomu záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil po právnej stránke. Podstatnou skutočnosťou pre zmenu doterajšieho rozhodnutia o výživnom bolo zistenie

takej zmeny pomerov na strane účastníkov, ktorá by odôvodňovala zvýšenie výživného ako žiadala navrhovateľka, t.j. matka maloletého dieťaťa.

10. Predpokladom na zmenu právoplatného rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného charakteru, v dôsledku ktorej je potrebné zmeniť aj výšku výživného. Súd prvej inštancie správne vychádzal zo zásady, že stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča voči maloletému dieťaťu nie je nemenné, a že v tomto prípade sú dané podmienky na zmenu rozhodnutia o výživnom. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď zisťoval okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzoval, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, zmenu zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie do materskej školy, prípadne začiatok povinnej školskej dochádzky. Pri rozhodovaní o zmene výživného sa v nadväznosti na zmenu pomerov na strane niektorého z účastníkov konania posudzujú odôvodnené potreby oprávnených ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov povinných poskytovať výživu svojim deťom s tým, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že výživné otca na maloleté dieťa bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č. k. 9P/80/2017-41 zo dňa 06.06.2017, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou zmenil rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 14P/314/2014 zo dňa 24.02.2015 a zvýšil výživné otca na maloleté dieťaťa zo sumy 100,- eur na sumu 130,- eur mesačne.

12. Odvolací súd po prejedaní veci dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie skúmal zmenu pomerov na strane rodičov, ako aj na strane maloletého dieťaťa, pričom dospel k správne záveru, že tieto pomery sa zmenili a určil primerané výživné otca na maloleté dieťa vo výške 180,- eur mesačne a to aj s prihliadnutím na vek maloletého dieťaťa, jeho potreby, ako aj finančné možnosti oboch rodičov. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že od posledného rozhodovania o výživnom sa zvýšili výdavky na potreby maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa v súčasnosti navštevuje 7. ročník základnej školy, zvýšili sa náklady na jeho oblečenie, školské potreby, hygienické potreby, školské a mimoškolské aktivity ako napríklad výlety, doučovania a krúžky.

13. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal aj so skutočnosťou, že otec je dobrovoľne nezamestnaný a preto pri určení výšky výživného vychádzal z otcovho potencionálneho príjmu, ktorý by dosahoval, ak by sa zamestnal, pričom súd prvej inštancie vychádzal len z minimálnej mzdy, ktorú by otec mohol dosahovať, pretože k nájdeniu si stabilného a adekvátneho zamestnaniu, resp. k zvýšeniu kvalifikácie otcovi nič nebráni.

14. Po zhodnotení výdavkov na potreby maloletého dieťaťa a po zohľadnení možností a príjmov oboch rodičov, ako aj skutočnosti, že každodennú starostlivosť zabezpečuje jeho matka, správne zvýšil súd prvej inštancie výživné otca na maloleté dieťa zo sumy 130,- eur na sumu 180,- eur. Odvolací súd sa stotožňuje aj s určením ročného výživného, ktorého počiatok určil súd prvej inštancie na 27.07.2021, kedy podala matka návrh na zvýšenie výživného a do 04.10.2022, kedy vo veci rozhodol. Po sčítaní výživného v sume 180,- eur a ročného výživného v sume 30,- eur (do zaplatenia ročného výživného v sume 708,06 eura) možno tvrdiť, že pri príjme vo výške aspoň minimálnej mzdy, nedôjde k ohrozeniu životného minima otca, ktoré je stanovené od 01.07.2022 na sumu 234,42 eura.

15. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, ako aj na fakt, že sám otec v odvolaní namietal len tvrdenie matky, že nie je pravdou, že by sa o dcéru nezaujímal, a že momentálne je v zlej finančnej situácii. Odvolací súd k záveru, že odvolanie otca je nedôvodné a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).